

[Morten Lange.]

stemmer, og vælgerne har givet dem, og det tror jeg det vil være rigtigt at vi indstiller os efter, sådan at vi ikke prøver på at grave den slags grøfter, som er ganske unødvendige.

Hr. Henry Christensen var måske nok noget mere konstruktiv i sine forsøg på at nærme sig spørgsmålet om den økonomiske politik. Det forekommer mig, hr. Henry Christensen har fat i et af de spørgsmål, som også jeg var noget inde på, fordi jeg anser det for at være helt centralt, nemlig spørgsmålet om bekæmpelse af inflationen, en sag, som ikke mindst for den jævne befolkning i dette land er af den allerstørste betydning. Man skal huske på, at i en meget varm inflationsperiode er det dem, der har noget, der sikrer sig, og dem, der ikke har noget, som ikke sikrer sig og tager tabet. Jeg er ikke overbevist om, at hr. Henry Christensens idé er den rigtige idé, men jeg tager det som et konstruktivt bevis på, at hr. Henry Christensen er inde på at vise villighed til at diskutere spørgsmål, som er af den største betydning for dansk økonomi, og derfor tager jeg det som en tilkendegivelse af, at vi måske på dette afgørende punkt i næste samling kan komme frem til en lovgivning, som er konstruktiv og virkelig gør noget ved et spørgsmål, som efter min mening er helt dominerende, når vi skal spekulere på at få en fornuftig og rimelig sanering af den danske økonomi.

Hr. Niels Helveg Petersen talte vedblivende. Han havde en rørende evne til at gentage sig selv, og hans første tale var næsten lige så kort som hans sidste. Han havde opfundet den tidsindstillede bombe, der eksploderer i 1973. Det var da godt, den venter så længe, for så vil der blive anledning til at drive nærmere studier over tidsindstillede bombers demontering. Det er fuldstændig rigtigt, at den nuværende regering endnu ikke helt har fået demonteret den økonomiske bombe, som den forrige regering anbragte under landet. Vi skal gerne hjælpe med til, at dette demonteringsarbejde skrider fremad, men vi er bare af den opfattelse, at de forsøg på en bekæmpelse af den slags bomber, som hr. Niels Helveg Petersen lagde frem, var i så forbløffende grad traditionelle, så at chancen

for, at disse bombedemontatorer vil ryge til vejrs med bomben, er overordentlig store.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at han holdt sine taler i en form, som var høflig. Jeg skal gerne indrømme, at det lød meget høfligt, undtagen hans slutbemærkning, men for resten vil jeg sige, at formen var høflig, og indholdet var derefter. Det var ikke nogen konstruktiv kritik, og han klagede over, at der i de bemærkninger, jeg var kommet med, ikke havde været konstruktive ideer, det havde været tåget og uigennemsigtigt, hvad jeg mente. Jeg skal ikke som Mester Ole Vind holde min tale om, det ville være at spille tiden for dem, der sidder her, for den kan læses; jeg skal nøjes med at opfordre hr. Niels Helveg Petersen til at læse den, for dér findes i korte stikord en temmelig klar beskrivelse af de råd, som socialistisk folkeparti ved denne lejlighed gerne ville give regeringen, idet vi følger den antydning, som en anden taler her tidligere kom med, at det, vi burde gøre ved denne lejlighed, var at diskutere: hvad står der foran os, hvor skal skinnerne lægges i det år, der kommer? Så ville det være en interessant debat, og jeg har for mit vedkommende gjort så meget, jeg kunne i retning af at trække de fremtidige ønsker og krav frem. Jeg tror, hr. Niels Helveg Petersen vil finde dem i de ord, som han vil kunne læse i referatet af denne forhandling.

Jeg skal blot om en enkelt ting sige, at vi blev da i hvert fald klar over, at hr. Niels Helveg Petersen og jeg er uenige på et helt konkret område. Han mener, man kan klare kommunernes spørgsmål ved at skære ned på refusionstanken. Vi mener tværtimod, at vejen frem til at klare et fornuftigt økonomisk samarbejde med kommunerne er igennem en enhedsskat, og sådan vil hr. Niels Helveg Petersen punkt efter punkt kunne finde ud af, at det, han fortolker som uklarehed, ville han med lidt mindre høflighed kunne få fastlagt til at være uenighed. Det er nemlig det, som er forskellen. Det er dér, vi i virkeligheden er henne: hr. Niels Helveg Petersen står for en hyggelig gammel-liberalisme, og vi andre har tilfældigvis forsøgt på at give linjerne et socialistisk indhold. Og det kan jeg godt forstå: han synes er uklart; det skyldes formodentlig, at han